RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 104.502 van 7 maart 2002
in de zaak A. 68.131/VII-13.763.

In zake : de b.v.b.a. DECORTE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
President Kennedypark 8 B

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. DECORTE op 18 maart 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 15 januari 1996 waarbij haar beroep tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 6 juli 1995 houdende weigering van de vergunning voor de verandering van een varkenshouderij, gelegen te Lichtervelde, Kasteelstraat 40, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 5 juli 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 februari 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. RONSE die, loco Advocaat D. VAN HEUVEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat V. VAN DE KEERE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>De feiten</u>

Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen samengevat worden :

1.1. Door de verzoekende partij wordt een varkenshouderij geëxploiteerd aan de Kasteelstraat 40 te Lichtervelde.

1.2. Op 14 maart 1995 dient de verzoekende partij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een aanvraag in tot verandering van de betrokken inrichting. De beoogde verandering bestaat er in dat het aantal mestvarkens uitgebreid zou worden met 1.380 stuks om te komen tot een totaal van 2.780 stuks, terwijl volledig afgezien wordt van de voorheen vergunde 200 zeugen.

1.3. Met haar besluit van 6 juli 1995 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen de gevraagde vergunning, hoofdzakelijk om reden dat de omvorming naar open varkenshouderij ingaat tegen de beleidsdoelstelling die erin bestaat dat bestaande varkenshouderijen omgevormd dienen te worden naar gesloten bedrijven.

1.4. Met een op 3 augustus 1995 gedagtekend schrijven, dat volgens een op dat schrijven aangebrachte stempel op 10 augustus 1995 ontvangen is door het bestuur milieuvergunningen, tekent de raadsman van de verzoekende partij bij de Vlaamse minister van leefmilieu beroep aan tegen het besluit van 6 juli 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen.

In eerste instantie wordt door het bestuur vastgesteld dat het beroepschrift niet aan alle ontvankelijkheidsvereisten voldoet. Op 11 augustus 1995 wordt aan de raadsman van de verzoekende partij namelijk meegedeeld dat het beroep voorlopig onontvankelijk bevonden is omdat bij het beroepschrift geen bewijs van betaling van de verschuldigde dossiertaks gevoegd was, noch het door artikel 51 van Vlarem I voorgeschreven attest van betekening van de beroepen beslissing.

Aan de beroepindiener wordt evenwel een termijn van veertien kalenderdagen gegeven om het beroepschrift te vervolledigen met de ontbrekende stukken. Binnen de gegeven termijn van respijt worden zowel het bewijs van betaling van de dossiertaks als het attest van betekening aan de afdeling milieuvergunningen toegezonden.

De verwerende partij beweert dat zij die stukken ontvangen heeft op 29 augustus 1995.

Uiteindelijk wordt het beroep ontvankelijk verklaard op 11 september 1995.

Wat het uitgangspunt voor de behandelingstermijn van het ingestelde beroep betreft, heeft het bestuur kennelijk 29 augustus 1995, i.e. de beweerde datum van vervollediging van het beroepschrift in aanmerking genomen.

1.5. Nadat in het kader van de beroepsprocedure een aantal adviezen werden uitgebracht, wordt met een besluit van 15 januari 1996 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling het beroep van de verzoekende partij ongegrond verklaard en wordt het beroepen besluit bevestigd;

2. <u>De gegrondheid van het beroep</u>

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van artikel 23, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) en van artikel 52, 3°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I); dat de verzoekende partij betoogt dat het ingediende beroepschrift door de verwerende partij werd ontvangen op 10 augustus 1995 en dat de termijn van vijf maanden voor de behandeling van het beroep vanaf die datum een aanvang heeft genomen en niet vanaf de latere datum (29 augustus 1995) waarop het beroepschrift vervolledigd werd en dat het bestreden besluit derhalve genomen is buiten de in artikel 23 van het milieuvergunningsdecreet voorgeschreven vervaltermijn;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord als volgt reageert :

> "1.2. Overeenkomstig artikel 51, § 2 van het VLAREM I-Besluit kan een beroepschrift slechts dan rechtsgeldig worden ontvangen wanneer bij het beroepschrift wordt gevoegd :
> * voor de in artikel 49, § 1, 1° (de aanvrager van de vergunning of de exploitant) en 3° vermelde personen : het attest bedoeld in artikel 31, § 4

(behoudens wanneer het beroep betrekking heeft op een stilzwijgende weigering, quod in casu non);

* in voorkomend geval, een bewijs van betaling van dossiertaks;

1.3. De afdeling Milieuvergunningen van AMINAL diende vast te stellen dat noch het vereiste attest, noch het bewijs van betaling van de dossiertaks bij het beroepschrift (ontvangen op 10.08.1995) werden gevoegd, hetgeen verzoekende partij trouwens zelf toegeeft.

De vereiste stukken werden pas op 29 augustus 1995 door de administratie ontvangen, zodat het beroepschrift pas vervolledigd werd op 29.08.1995, en enkel deze datum -gelet op de voorschriften van artikel 51, § 2 van het VLAREM I-besluit- derhalve kan gelden als ontvangstdatum van het verzoekschrift.

Gezien de ontvangstdatum van 29.08.1995, werd de bestreden beslissing dd. 15 januari 1996 wel degelijk genomen binnen de in artikel 52, 3°, van het VLAREM I-Besluit bepaalde termijn van 5 maanden";

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord repliceert dat het door de verwerende partij verdedigde standpunt met betrekking tot het uitgangspunt van de behandelingstermijn van het ingestelde beroep geen steun vindt in artikel 23, § 2, van het milieuvergunningsdecreet noch in de artikelen 51, § 2 en 52, 3°, van Vlarem I, dat de Raad van State reeds eerder heeft geoordeeld dat "noch het milieuvergunningsdecreet, noch Vlarem I voorzien in een mogelijkheid tot verlenging van het aanvangingspunt van een termijn waarbinnen op het beroep beschikt moet worden" en dat de vervollediging van het beroepschrift met het bewijs van betaling van de dossiertaks en het attest van betekening enkel verband houden met het onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep en niet met de "inontvangstneming" ervan;

2.4.1. Overwegende dat luidens artikel 23, § 2, van het milieuvergunningsdecreet tegen elke beslissing over vergunningsaanvragen in eerste aanleg genomen door de bestendige deputatie van de provincieraad beroep kan worden ingediend bij de Vlaamse regering, die uitspraak doet binnen vijf maanden na ontvangst van het beroepschrift en dat artikel 25, § 1, van hetzelfde decreet bepaalt dat wanneer binnen de vastgestelde termijn geen uitspraak is gedaan, de vergunning wordt geacht te zijn verkregen en de exploitatie mag worden gestart met eerbiediging van de algemene en de sectorale voorwaarden indien in eerste aanleg

de vergunning werd geweigerd; dat artikel 52 van Vlarem I bepalingen bevat die inhoudelijk omzeggens gelijklopend zijn met die van de artikelen 23, § 2, en 25, § 1, van het voornoemde decreet; dat alle evengenoemde bepalingen ongewijzigd zijn gebleven op het ogenblik dat bij artikel 47, § 2, van het decreet van 22 december 1993 in het milieuvergunningsdecreet artikel 19bis, § 4, werd ingevoegd naar luid waarvan aan de beroepsindiener een bijkomende termijn van veertien kalenderdagen na verzending van kennisgeving van het ontbreken van het betalingsbewijs van de dossiertaks kon worden verleend, om dat bewijs bij zijn beroepschrift te voegen;

2.4.2. Overwegende dat uit de aangehaalde bepalingen volgt dat de datum van ontvangst van het beroep in aanmerking dient te worden genomen als uitgangspunt voor de berekening van de beroepstermijn van vijf maanden en niet de datum waarop het beroepschrift werd aangevuld met het in artikel 31, § 4, van Vlarem I voorgeschreven attest van betekening van de beroepen beslissing of met het in artikel 19bis, § 4, van het milieuvergunningsdecreet voorgeschreven bewijs van betaling van de verschuldigde dossiertaks; dat het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beroep als een onderdeel van de afwikkeling van de beroepsprocedure moet worden beschouwd; dat artikel 23bis van het milieuvergunningsdecreet wel in de mogelijkheid voorziet om bij gemotiveerd besluit de termijn waarbinnen de bevoegde overheid uitspraak moet doen eenmaal te verlengen met maximum één maand, besluit dat aan de aanvrager en aan de indiener van het beroep vóór het verstrijken van de vastgestelde termijn moet worden medegedeeld; dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de verwerende partij toepassing heeft gemaakt van evengenoemde bepaling, zodat zij uitspraak diende te doen binnen een termijn van vijf maanden na ontvangst van het beroepschrift; dat, aangezien het beroepschrift werd ontvangen op 10 augustus 1995 en de bestreden beslissing werd genomen op 15 januari 1996, het eerste middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 15 januari 1996 waarbij het beroep van de b.v.b.a. DECORTE tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 6 juli 1995 houdende weigering van de vergunning voor de verandering van een varkenshouderij, gelegen te Lichtervelde, Kasteelstraat 40, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven maart tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**